2012. BÖJT-HÚSVÉT

„Megkötözött kezed tépje Szét a sátán láncait, Szívem legfőbb ékessége Legyenek csúf kínjaid, Egyetlen vigaszom, üdvöm, Ó, ne hagyj megszégyenülnöm; Kérlek, halálod ára Rajtam ne vesszen kárba!

Végső sóhajoddal engem Szabadíts meg, ó, jövel! Ha ezer bűn szól ellenem, És elítél, ments te fel!
Hogyha végsőt lehel ajkam, Szent országod megláthassam; Kínod, halálod nekem Legyen örök életem!”
Evangélikus Énekeskönyv 203. 3.8. vsz.

Áldott Húsvéti Ünnepet Kívánok szeretetted Jézus Urunk Feltámadásának örömhíre újítsa meg minden Testvérem életét, és adjon Krisztus hitben való növekedést!

Klimentné Ferenczy Andrea lelkész

Az Esztergomi Evangélikus Egyházközség és Szórvány gyülekezeteiben élő Testvérek Számára Szeretettel

Tartalom:

Alkalmaink a közeljövőben

A böjt

Vers; Kecskeméti L.: Elvégeztetett

Lelkészi jelentés

Húsvét

Alapítványunkról

Takarítási rend

Választás a gyülekezetünkben

Esztergomi Evangélikus Egyházközség
Simor János u.82
Klimentné Ferenczy Andrea lelkész
tel: 0620-824-3718

SZERETETTEL HÍVJUK MINDEN ALKALMUNKRA!

Böjti Istentisztelet - március 28. szerda 17 óra

Virágvasárnap Istentisztelet - április 1. 10:00
Igét hirdet: **Dr** Fabiny Tibor egyetemi tanár, teológus

Szeretetvendégség-április 1. 16:00
Vendégünk Missura Tibor lelkész és felesége

Nagycsütörtöki Ünnepi Istentisztelet -
április 5. 18:00 Igét hirdet Dr Hafenscher Károly

Nagypénteki passióolvasás - április 6. 18:00
Klimentné Ferenczy Andrea lelkész vezetésével

HÚSVÉT ÜNNEPE Istentisztelet úrvacsorai
közösséggel Esztergom április 8. 10:00
Klimentné Ferenczy Andrea lelkész

Húsvét második ünnepnapja
Esztergom április 9.10:00
Nyergesújfalu április 9. 11:30 úrvacsorai közösséggel
Véghelyi Antal lelkész, teológiai referens

Fehérvasárnap április 15. 10:00
Leköszönő Presbitérium megáldása,

A böjtről

Jézus szemében a böjt a gyász jele. Akkor kell majd böjtölniük a tanítványoknak, ha már nem lesz többé közöttük. Azonban ekkor sem a gyász, hanem az eljövendő Úrra való várakozás jele lesz inkább a böjt a keresztény közösségekben.

Általa a keresztények beismerik, hogy üdvösségük még nincs oly mertekben itt, hogy az teljesen áthatná őket. A böjtben ezután az üdvösség után nyújtózkodnak, hogy egyre jobban eltöltse őket az öröm, amelyet Krisztus eljövetele jelent számukra.

A böjt Isten jelenlétébe helyez. Megóv minket attól, hogy gyors pótkielégülésekkel eltakarjuk lelkünk ínséget, és ezáltal nyitva hagyja bennünk azt a sebet, azt az ínséget, amelyet egyedül Isten gyógyíthat meg. A böjt kiváló lehetőség az bűnök és a szenvedélyek elleni harcban, amelyben a cél a szív tisztasága. A harc az ellenség kitapintásával kezdődik. A böjtben

önmagunkkal találkozunk, föltarja szívünk ürességét, megmutatja gyenge és veszélyeztetett pontjaimat, hogy hol kell fölvennem a küzdelmet. Rámutat arra, hogy hol hibázhatjuk el embervoltunkat a hármas kísértésben, amelyben Jézusnak

is része volt, így példát adott arra, hogyan győzzük le ezeket. Vele a megkísértés hegye a Paradicsom hegyévé alakulhat, és nekünk is angyalok szolgálhatnak, amint ez Jézussal is történt.

A böjt átformálja és megszelídíti a bennünk élő romboló erőket. Alázatra, engedelmességre és imádságra nevel, melyek a szív kapujának hűséges őrizői. Árnyoldalaink megismerése, bukásaink ugyanis elvezetnek bennünket a határaink megismeréséig és így alázatosabbá válhatunk. Tapasztaljuk, hogy nem vagyunk elegendőek önmagunk számára, hogy nem vagyunk urai meg saját magunknak sem. Csak az érzi ugyanis a beteljesedés utáni vágyat, aki éhesen ül Isten jelenlétére várakozva. A jóllakott test elnehezül, és eltompítja vele együtt a szív éberséget is. Az éhezi azonban a testében érzi, hogy rászorul a kívülről jövő beteljesülésre. Látja, hogy a teste megköveteli a saját jogait, hogy a szelleme nem kezelheti a testet rabszolgaként. Az így megőrzött tiszta szív azonban jótékonyan visszahat a testi egészségre is. A böjt ugyanis nem tisztán a test dolga, amint az imádság sem csupán a lélek dolga. Az imádság mindig is testtel és lélekkel végzett imádság a keresztény életben. A böjt ezt az imádságot teszi intenzívebbé.

Pusztán a böjt által nem kényszeríthetünk ki semmit. Az a böjt, amely azonban az imádságot támogatja, azért tud célt elérni, mert irgalomból, alázatból és szeretetből fakad. Kifejezi egyben azt a reményt is, hogy Isten a számunkra szükséges összes megoldást ismeri, és képes is megvalósítani őket. A böjtünk egyben imádás is. A böjtben az ember odaadja magát Istennek, alázatosan elébe tárja erőtlenségét és imádja őt. A böjtben felébred a szeretet, amely egyedül tud csodákat elérni, szíveket megváltoztatni, és az üdvtörténetünk erről az
örömhírről diadalittasan tanúskodik. Ez a böjt és ez a szeretet fakasztja föl az izzó szívekben a virrasztás lelkületet is. Az imádkozok megértik az egyetlen lényegeset, és Isten megérti az imádkozok vágyat. A virrasztás így siettetheti az Úr végleges eljövetelét. Ezért mondhatja az egyház, hogy a világot a
keresztények imái tartják meg és viszik előre a beteljesedés felé.

A böjt egyben a bűnbánatnak is a jele. Az ember megmutatja, hogy nem ragaszkodik a bűnhöz, hanem újra Istenhez szeretne fordulni. A bűnbánat azt is jelenti, hogy nem tagadjuk le megzavart lelkünk szenvedéseit, hanem a testünkben kihordjuk őket és végigszenvedjük bűneink következményeit. A bűnbánatban megszűnik az elszakítottság, visszatalálunk önmagunkhoz és a
közösséghez és a megbékéléshez. A böjtnek így igen szoros viszonya van az Eucharisztiához, amely olyan ünnep, amelyben eszünk és iszunk. Amit tehát a
böjtölő megtilt magának, az itt az Istenkapcsolat legbensőségesebb aktusává lesz. Krisztus testének evése és vérének ivása által, megszentelődik a táplálkozás. Ami eredetileg csupán táplálkozási ösztön volt, most átváltozik az Isten és ember közötti összeolvadás valóságává. Evésünk és ivásunk által az
Istennel való találkozás legmagasabb rendű formája valósul meg. Az Eucharisztia voltaképpen a bűnbeesés legyőzője és orvossága. Már nem kell azon igyekeznünk, mint a paradicsomban, hogy olyanná váljunk meg nem engedett eszközökkel, mint az Isten, mert Ő maga siet elénk. Isten maga nyújtja nekünk azt a táplálékot, amely Isten életében részesít bennünket.

Anselm Grun: Bojt - Test és lélek imája (részlet)

Kecskeméti István:
Elvégeztetett!

Ki annyi jót tett járva-kelve,
A bűnös embert úgy szerette,
Hogy trónusát elhagyva érte,
E földi kínnal elcserélte.
Kiben bűn nem találtatott,
Kiben az egy Isten lakott:
Lelkét az Ör kezébe adta,
És lett a bűnök áldozatja.

Elvégeztetett!
Kik felfeszíték a keresztre,
Látták, hogy szíve vért ereszte,
És megnyugodva elmenének,
Örülve a bűn győzelmének,
Hívén, hogy Ő legyőzetett,
Hogy elveszté az életet.
Nem tudva még, hogy van hatalma:
Letenni azt, és felvenni újra.

Elvégeztetett!
Kik a Messiást benne látták,
Kik a mennyek országát várták,
Miként a vert nyáj, szétfutának,
Leverve őket a kétség, bánat,
Bolyongtak szerte, szótlanul:
A Mestert elhagyá az Úr!
Ki hatalmas volt szóban, tettben,
ím elvérzett már a kereszten.

Elvégeztetett!
Isten, s embertől elhagyottan,
Ott csüng az Úr Krisztus halottan.
Néhányan sírnak csak fölötte,
Gúny és szitok hangzik körötte:
A népámító elesett.
A nagy harc elvégeztetett!
Kereszten a zsidók királya
ím, így végződött el munkája!

Elvégeztetett!
Igen, a váltság müve teljes,
Az Isten irgalmas, kegyelmes.
Ő egy Fiát halálra adta,
Hogy mi ne jussunk a kárhozatra.
Meghalt, de el nem rothadott!
Az Úr Krisztus feltámadott!
Legyőzve bűn, s halál hatalma:
Miénk az Úr örök irgalma!

LELKÉSZI JELENTÉS 2011.

„Mert nem a magunk igaz tetteiben, hanem a te nagy irgalmadban bízva visszük eléd könyörgéseinket.” Dán 9,18.

A lelkész beszámolója nem jelentés a megbízottjának, főnökének, hanem valóban könyörgés az Istenhez. Hogyan és mit jelenthetnék, amikor Isten mindent tud. Mégis beszámoló, mert szükség van a gyülekezet és a lelkész közötti párbeszédre, hiszen a testvéreknek ismerniük kell a gyülekezetüket, tudniuk kell az életéről, örömökről, hiányosságokról, célokról, lehetőségekről, feladatokról, egymásról. Így van ez annak ellenére, hogy a gyülekezet nem baráti társaság, egymással szimpatizálók köre. Félő, hogy keveset tudunk a gyülekezetünkről, és ijesztő, hogy

még csak név szerint is alig ismerik jó néhányan azt a 30-40-50 embert, akikkel egy Istentiszteleti közösséget alkotnak. Nem tudom bemutatni egymásnak a testvéreket, de kiderül a visszatekintésből, erre számtalan alkalom volt az elmúlt évben is. Luther Konferencia volt tavaly januárban is, de miért mindig csak az a 10-12 fő jelentkezik? Gyülekezeti kirándulás kétnapos részvétellel. De sajnos mindig ugyanazok ülnek be a kiránduló buszba. Augusztusban alapítványunk kereste meg a családokat, gyülekezetünk minden tagját, és szervezett a Rám szakadékba túrát, akik elmentek, nemcsak jót kirándultak, hanem kapcsolatot létesítettek, amire később, mint kiderült éppen szükség is volt. Szeptemberben egy másik réteg lett megszólítva. Férfitestvéreket kértünk az oszlopok csiszolására, és nemcsak a munkát jelentette ez az alkalom is, hanem a beszélgetést, egymás megismerését. Októberben kerékpár túrára invitáltunk, és az egymással és természetben is együtt lenni kívánók megtalálva a napsütéses, de már hidegebb időben kínálkozó lehetőséget, elmentek együtt kirándulni. Utána Borbély János és felesége, Mónika az év hátralévő részére kiterjedő könnyebb kirándulásokat szerveztek, és küldtünk szét mindenkit elérve, megszólítva, és hasonlóan nagyszülőket, családokat, gyermekeket egyaránt hívtunk Mikulás ünnepre, de vajon **tényleg nem fér bele életükbe a gyülekezeti program, a testvéri találkozás sokak esetében egyetlen egyszer sem?**

A korábbi felsorolás a gyülekezeti életünkből egyáltalán nem a teljes lehetőségeket, alkalmakat tartalmazta. Ezek mind könnyedebb programok voltak. Hitünk erősítését célozta meg és az evangélikus tanítás megismerését jelentette az, amikor a női körbe hívogattunk, magam nem egyszer sms-t küldtem, és ugyanígy a férfi körbe vártunk többeket, de a pénteki Biblióra is kínálkozott a gyülekezetünkben való részvételre. A tanulás, az egymásért való imádkozás, a másik könnyének letörlése, és igazi megismerése azok számára adatott meg, és lett áldás, akik együtt vagyunk ezeken az órákon. Érezzük, átéljük minden alkalom nagy ajándék életünkben. Mindezeken túl pedig annak fölismerése, hogy *Uram, hova mehetnék, hiszen örök élet beszéde van nálad.* Jó érzés arra gondolni, hogy vannak, akik szeretik, ha együtt olvassuk a Bibliát, ha beszélhetünk az Igéről, ha még többet tudhatunk meg. Nem rég vissza kellett térnünk komoly utánajárás, utána olvasás után egy fejezetnek, mert a Bibliaóra résztvevővel együtt mindannyian tudtuk, többet is tartalmaz a rész, amiről beszéltünk.

Nem elég Istentiszteletre járni annak, aki a gyülekezet tagja. Lemarad másoktól, magára marad, a közösségből kimarad, nem beszélve arról, hogy rossz felfogásban, vagy félinformációkra épülő meggyőződésben élő marad, aki azt hiszi, ma is elég csak annyit tenni, hogy vasárnap elmegyünk a templomba. Az egyházban csak közösségben lehet élni, és ma - újra hangsúlyozom-, tanulásra van szükség, sok mindent csak gondolunk, sejtünk, vagy nem is tudunk, de hogyan lehetünk lutheránusok, gyülekezetünk tagjai, ha nem tanuljuk, olvassuk együtt Luthert, nem beszéljük meg a felmerülő, elgondolkoztató kérdéseinket. Részt kell venni, részt kell vállalni a közösség életéből, a tanításból is.

Megemlítem az imaközösségünket. Biztos vezetői, résztvevői Molnár Mária, Pöltl Zoltán, Molnár Ernőné, Nagy Júlia. De résztvevői voltak Borbély János, Dinnyés

Mónika, Simon Judit, Pónya Lajos. Ők imádkoztak sokakért, értem is a gyülekezeti teremben akkor, amikor a templomba igyekeztek mások Istentiszteletre. Reménység van a szivemben, ha tudom, Presbiter jelöltek ők, Nagy Júlia, Molnár Mária, Pöltl Zoltán, Borbély János.
Énekkarunk Demján Sándor lelkes, buzdító, szakmai munkájával nagy munkát végzett a gyülekezetért, énekkarunkért. Alig volt ünnep, ahol ne szerepeltünk volna, külön készültünk a nyári zenés áhítatra, adventi koncertre, és mindkettőn volt hallgatóság is. Köszönöm Neki rendszeres, jókedvű szolgálatát, értünk végzett fáradozását, a kántori szolgálatban nyújtott segítségét. De külön megemlítem Tímár Györgyné, Emőke szolgálatát, aki számára minden vasárnap Istentisztelet, szolgálat. Ahogyan Molnár Ernőné Marika számára is. Sokan tettek eleget kérésünknek, a templomtakarításban. Mindazok, akik az elmúlt évben jó időben, vagy kemény hidegben végezték ezt a szép munkát, őket Urunk áldja meg és mi köszönjük a kezük, szívük munkáját. Nem hallgathatom el Pónya Lajos gondok Úr, és Molnár Mária testvérünk gondos, szívvel-lélekkel végzett szolgálatát. Ök a legtöbb esetben még Istentisztelet előtt is tevékenykednek, és bármikor készek segíteni. Köszönjük Tolnai Gergelynek, hogy sok-sok címre kézbesíti az ünnepi hírlevelünket, amivel nem kevés postai költséget takarít meg a gyülekezet. Megemlítem Kalmár Zoltán felügyelő úr személyéből, lelkiségéből és intellektusából fakadó tisztaságát, egyszerűségét és alázatát, végtelen jóindulatát, türelmét, higgadtságát, amivel sok esetben segítségemre volt, tanított. Adja Urunk, - tudva, ismerve életét - hogy még többet osszon meg velünk abból, amit Isten Neki adott.
Vendégeink, látogatóink voltak az elmúlt évben, júniusban a Fejér-Komáromi Egyházmegye lelkészei tartották ülésüket gyülekezetünkben, amire Sümegi Péterné és lánya Márti vállalta és készítette az ebédet. Júliusban Molnár Mária és Pónya Lajos kalauzolta a városban is, látta vendégül a gyülekezetben a kongói püspököt, és a MEE küldöttségét, asszonyokkal együtt készültünk a csákvári énekkar fogadására októberben, novemberben pedig a Polgármester Asszony látogatott el hozzánk, és tartotta a város lelki vezetővel a megbeszélést gyülekezeti termünkben, erre az alkalomra György Istvánné sütött süteményeket.
Talán vannak, akik a név szerinti felsorolásból kimaradtak, de sokat tettek, mint pl Konyicska Adél, aki elkészíti, végzi a gyülekezet anyagi ügyeinek adminisztrációját. Nem kis munka ez sem, és átlátható munkájával sokat végez el a gyülekezet életéért.

Végezetül néhány mondatban az évünk zárszámadásáról.
Egyházközségünkben az egyetlen bevételi forrás a gyülekezeti tagoktól származik. Ezt miután kevesen vagyunk, az Országos Egyház kiegészíti, de évről-évre kevesebb összeggel. Ennek az oka nem más, mint az, hogy törekedni kell az önállóságra, el kell jutni arra, hogy a gyülekezet képes legyen a lelkészi állást fenntartani, a működési, rezsi költségeit biztosítani. Aztán eleve a hitünkből fakad az, hogy mindaz, amit Istentől kaptunk, azt Neki megköszönjük.
Sok esetben a Szentírás szó szerinti betűjét alkalmazzuk, de a tizedről való rész mintha már nem lenne Isten igéje. Mindezek után azonban mégis el kell mondanom, hogy többen is igyekeznek, ha nem is a tizedet, hanem az ajánlott mértéket Istennek visszaadni.

Táblázatunk alapján kiderül, hány, milyen összegű éves befizetés érkezett, bár az

Önvizsgálatra késztet bennünket a perselypénz összege. 2010-ben ..... ft volt, de 2011-ben kevesebbet, ... ezer ft-ot terveztünk, ám nem sikerült elérni még azt sem, ... ezer ft volt a befolyt összeg. Tisztában vagyunk azzal, hogy a kijáratnál a perselybe vannak, akik tesznek, vannak, akik nem. Legyen mindenki számára lelkiismereti kérdés, hitből fakadó cselekedet. Felmerült a perselykosár körbeadása, amit egyre több gyülekezetben már bevezettek. Jó lenne ezt elkerülni, és inkább azt tenni, amit az írás mond, ne tudja a balkezed, mit tesz a jobb. Ne kontrolláljunk, mérlegeljünk, hanem a szívünk döntsön ott, ahol Istenről van szó.
Kiadási oldalon, a legnagyobb tétel a lelkész fizetése, a rezsi költség, fűtés, világítás, adók, járulékok. Jó hír, pl, fűtés, közüzemi díjaknál sikerült kevesebbet kiadni, mint a korábbi évben, a takarékoskodás meghozta az eredményt. Szeretnénk biztosítani mindenkit arról, hogy nem feneketlen zsákba, hanem a gyülekezeti élet működéséhez járulunk hozzá, valójában tesszük lehetővé.
Újra odajutunk, hogy a gyülekezet egy közösség, amiért együtt fáradozunk, imádkozunk, ahova tartozunk, és ahol Isten igéjét hallgatjuk, aminek hallása által hit születik, és a hit által üdvösségünk van, Isten kegyelemét, oltalmát, szeretetét tapasztaljuk meg! Isten adja, hogy így legyen!

Szeretettel kérjük, támogassa adója 1%-aval egyházunkat és alapítványunkat!

Magyarországi Evangélikus Egyház Technikai száma: 0035

Molnár Gyula Evangélikus Alapítvány adószáma: 18617247-1-11
Alapítványunk bankszámlaszáma: 58600575-11051031

A Molnár Gyula Evangélikus Alapítvány 131.470 ft-ot kapott a felajánlott 1%-ból 2011-ben. Az összeget templomunk felújítására szeretnénk felhasználni. Kérjük, ebben az évben is támogassa az esztergomi evangélikus templomot! Az alapítvány kuratóriuma

Választás a gyülekezetünkben

Ebben az évben általános tisztújítás zajlik a Magyarországi Evangélikus Egyházban (MEE). Az egyházközségeknek március 31.-ig kellett megválasztaniuk a következő 6 évre az új Presbiteriumot. A választásról egyházunk új törvénye rendelkezik, amelyet kiegészít a gyülekezetek Szervezeti és Működési Szabályzata. Esztergomban 12 fős a Presbiterium, beleértve a tisztségviselőket (lelkész, felügyelő, gondnok, jegyző, pénztáros, Számvevőszék Elnöke) is. Először jelöléseket kértünk a gyülekezet tagjaitól. Másfél hónap állt mindenki rendelkezésére, hogy ezt megtegye, megkérdezze a lehetséges jelölteket, vagy megkeresse a lelkészt, amire példa is volt. Összesen 30 név került föl a listára. Ezt követően minden jelölttel lehetőség adódott egy közös találkozásra, amire a legtöbben el is jöttek, majd nyilatkozatot kértünk a tisztség elvállalásáról, végül a jelöltek névsorát a Jelölő Bizottság állította össze figyelembe véve a törvényt, és a helyi szabályzatot.

Új volt, hogy a Magyarországi Evangélikus Egyház egészen megengedően a gyülekezetek (az egyházközség elnökségének) hatáskörébe utalja a választói névjegyzék összeállítását, és a MEE törvénye szerint már nem feltétel az egyházfenntartói járulék fizetése. Új volt, hogy a törvény szerint a tisztségviselők nem automatikusan tagjai a presbitériumnak, kivéve a lelkészt és a felügyelőt.

Március 11-én tartottuk a választást. A legtöbb szavazatot nyerték az alábbi Testvérek.

Felügyelő: Kalmár Zoltán
Gondnok: Pónya Lajos
Pénztáros: Konyicska Adél
Jegyző: Csipke György
Számvevőszék Elnöke: Molnár Ildikó
Presbiter: Borbély János
Demján Sándor
Dr. Micsinay Ervin
Molnár Mária
Pöltl Zoltán
Tímár Györgyné.

Az új presbiterek beitatása április 15-én lesz az Istentiszteleten. Urunk segítse munkánkat, közös gondolkodásunkat gyülekezetünkért.